

Ania Wiktorowicz, Wiersze

Wiersze ? to przelotne ptaki,
które po zmyślonym niebie
odbywają swe podróże
z mego świata ? wprost do Ciebie?
Ocierają się w swym locie
o galaktyk skrzące roje,
byśmy mogli w środku nocy
lepiej widzieć je oboje?
Czasem także przysiadają
na Księżycu srebrnym rogu,
by metafor swoich grzechy
cichym szeptem wyznać Bogu.
Po czym znów przez kosmos fruną
marzeniami uskrzydłone,
omijając Twoje wiersze
w ich podróży w moją stronę?
Życia sens ? to wędrowanie?
wierzę zatem oczywiście,
że przyfrunie już niebawem
wiersz od Ciebie ? w Twoim liście?